तस्मै शशंस प्रणिपत्य नन्दी शुश्रूषया शैलसुतामुपेताम् ।
प्रवेशयामास च भर्तुरिनां भ्रूक्षेपमात्रानुमितप्रवेशाम् ॥ ६० ॥
तस्याः सखीभ्यां प्रणिपातपूर्वं स्वहस्तलूनः शिशिरात्ययस्य ।
व्यकीर्यत त्र्यम्बकपादमूले पुष्पोच्चयः पल्लवभङ्गभिन्नः ॥ ६१ ॥
उमापि नीलालकमध्यशोभि विस्रंसयन्ती नवकर्णिकारम् ।
चकार कर्णच्युतपल्लवेन मूर्ध्ना प्रणामं वृषभध्वजाय ॥ ६२ ॥
अनन्यभाजं पतिमाप्नुहीति सा तथ्यमेवाभिहिता भवेन ।
न हीश्वरव्याहृतयः कदाचित्पुष्णन्ति लोके विपरीतमर्थम् ॥ ६३ ॥
कामस्तु वाणावसरं प्रतीक्ष्य पतङ्गवद्वह्निमुखं विविक्षुः ।
उमासमक्षं हरबद्धलक्ष्यः शरासनज्यां मुहुराममर्श ॥ ६४ ॥

---

60. Ei Nandin, adoratione facta, nuntiavit montis filiam aggressam esse, obsequium demonstraturam; atque deinde, cum e sola domini superciliorum nutu colligeret, eam introducendam esse, introduxit illam.

61. Ab illius amicis, postquam corpus inclinaverant, ante Sivae pedes spargebatur veris florum acerva, ipsarum manibus decerpta, et ramunculorum fragmentis mixta.

62. Atque Uma, recentem *Karnikáram,* in nigrorum cincinnorum medio fulgentem, decidere faciens, caput inclinavit erga deum, qui taurum in signo gestat, ita ut ramunculi de auribus delaberentur.

63. ,,Maritum adipiscere, non alii feminae addictum!'' Ita illa a Siva vere compellata est: nam dominorum sermones nunquam in mundo contrarium sensum admittunt.

64. Kámas vero, sagittae dimittendae occasionem videns, locustae instar, ignem ingressurae, coram Uma in Sivam dirigens, arcus nervum iterum consideravit.